

at den paa en uheldig Maade forrykker Forholdet mellem Toldsatserne, har da en procentvis Nedsættelse ikke den samme Virkning, og er Forholdet da ikke det, at den procentvise Nedsættelse, som har fundet Sted derigennem, at vor Krone er gaaet ned under Guldpariteten, efter den højtærede Statsministers Ord paa en uheldig Maade har forrykket Forholdsmæssigheden i Toldloven af 1908? Jeg maa tro, at det er saaledes, og det forekommer mig derfor, at den højtærede Statsminister her har givet os et fortræffeligt Argument — et Argument, som vi ganske vist har kendt tidligere, men som vi ikke tidligere har tillagt den Vægt, som det nu faar — for netop at genindføre Guldpariteten og derigennem bevare den Forholdsmæssighed, som er opnaaet ved Toldloven af 1908.

Vi har endvidere den Tro, at Gennemførelsen af dette Forslag vil virke heldigt paa Statens Balance. Det vil ganske vist utvivlsomt medføre en Nedgang i Importen, men det vil dog betyde en Forøgelse af Toldindtægterne. Den højtærede Statsminister sagde jo, at det vigtigste af alt var Balance, og deri er vi vel ikke helt uenige, — det er i hvert Fald noget meget vigtigt. Intet vil kraftigere end vort Forslags Gennemførelse virke hen dertil. Dette Forslags Gennemførelse vil muliggøre en virkelig betydende ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden. Det vil derigennem automatisk bevirke en Nedgang i Udgifterne til Statsgældens Forrentning, og gennem en Forhøjelse af Kronens Værdi vil det ogsaa bevirke en Nedgang i Forrentningen af den udenlandske Del af Statsgælden — tidligere har jeg kun talt om den indenlandske Del. Denne Lov skaber saaledes en Mulighed for, at Statens Valutaspekulation, som man vel maa have Lov til at kalde de amerikanske Statslaan, kan lykkes.

Jeg har endvidere den Tro, at et saadant Afdrag paa den indenlandske Statsgæld vil virke heldigt paa Obligationsmarkedet, idet det jo vil forringe Antallet af Obligationer i Omløb i Modsætning f. Eks. til Forelæggelsen af et Forslag som det om Lille Bælts Broen som et rent Laaneforslag, hvorved man jo vil forøge Antallet af de Obligationer, som ude paa Markedet konkurrerer med de private Obligationer.

Handelspolitisk vil et Forslag som dette utvivlsomt virke langt mindre foruroligende paa Udlandet end en meget stærk Forhøjelse af de enkelte Satser. En generel Forhøjelse, betinget saaledes som

denne, tidsbegrænset saaledes som denne, holdt indenfor de Grænser, som Toldloven af 1908 satte, og som Udlandet altsaa har været vant til at regne med tidligere, vil ikke fra Udlandets Side kunne mødes med nogen Protest, uden at man angriber vor Suverænetet. Der ligger i en saadan Forhøjelse ingen uvenskabelig Handling, der ligger ingen Præferencepolitik deri.

Naar man er inde paa dette, er det naturligt at pege paa, hvad Udlandet byder os. Da vi indførte Hummertolden, mødte vi straks Protester fra Norge, hvad der skabte Bekymring herhjemme. Det kunde nu være interessant at vide, om vi har protesteret mod Norges Toldforhøjelser. Norge har gentagne Gange forhøjet Tolden, senest er Guldolden indført deroppe. Har man fra Danmarks Side protesteret, eller er det saaledes i dette Forhold, at det altid kun er os, der møder Protesterne udefra? Der er noget paa en Gang tragisk og komisk i dette, at et Land som Danmark, der er saa ængstelig for Told som Kat for Sennep, i Øjeblikket betaler en fremmed Stat ca. 300 000 Kr. om Aaret, som den behager at opkræve som Told; det er saadant noget som 10 Ø. pr. Hoved her i Landet, der paa denne Maade betaales. Det forekommer mig, at det ikke er et Forhold, der taler særlig til Gunst for vor Evne og vor Villie til at føre det, man fra konservativ Side har ønsket, at man skulde føre, og som det ærede Medlem Hr. Stauning ogsaa omtrent paa det eneste Punkt, hvor han sagde noget positivt, var inde paa, nemlig en hensigtsmæssig, efter Forholdene afpasset Handelspolitik.

Blandt de andre Ting, den højtærede Statsminister nævnte, var der dette, at man skulde rette Forbruget paa danske Varer. Jeg kunde her have Lyst til at spørge — det er kun en ringe Ting, men ogsaa smaa Ting kan have deres Betydning —, om man ikke vil tage den Tanke op at sørge for, at man paa Jernbanerne fik danske Varer, ikke udenlandske; det maatte meget let kunne lade sig gøre.

Man har fra Regeringens og fra Venstres Side i særlig Grad fæstnet sig ved Begrebet Luksustoldsatser. Men hvad er Luksus? Derom er der jo meget stor Uenighed. Her i Landet betragter man afgjort en høj Silkehat som Luksus, men naar en Socialdemokrat i England bliver Minister, er den høje Silkehat ikke længere for ham Luksus, men et nødvendigt Klædningsstykke, som han maa have. Hvad er Luksus? Forholdet ligger ikke